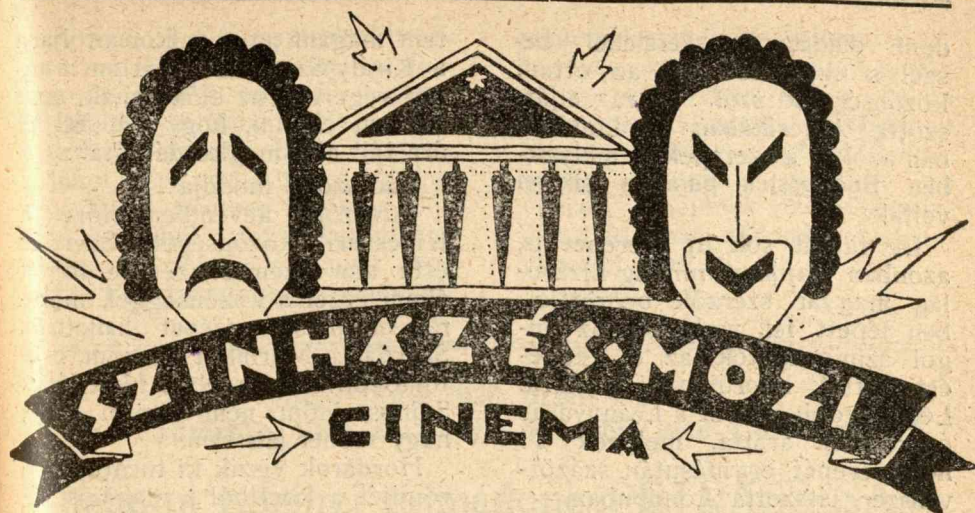

Felelős szerkesztő: Gokler Gyula.

Kiadótulajdonosok: Csendes Testvérek.

Petráss Sári.

A nagy primadonna Temesvárott.

A nagyváradai állomáson már kész az Aradfelé elindulásra a gyorsmotor. Gépe kattog, zug. A két kocsiban már elhelyezkedtek az utasok, amikor közvetlen az indulás előtt az egyik első osztályú fülkébe beszáll még két utas, egy nő és egy férfi. A motoros vonat elindul. A két utalára jött utas elhelyezkedik. Beszélgetnek. Angolul beszélgetnek.

A hölgy egyszerű s éppen ezért elegáns ruhájában olyan ismerős. Ezt a kedves kis arcot már láttam. Sokszor láttam. De hol? Megvan. Színpadon láttam.

Mikor erre rájöttem: latba vettem még az angol beszédet s a Nagyváradról való elutazást s ezek egybevetésével megállapítottam, hogy aki szemben ül velem: Petráss Sári, a nagy magyar primadonna, akinek annak idején kicsi volt Budapest, ki ment Amerikába és Londonba, ahol hosszú éveken át ünnepelt

művésznő volt angol nyelven is. Petráss Sári, aki Londonban férjhez ment egy előkelő angol urhoz, nemrég Budapestre jött, ahol a régi szeretettel fogadták s ahol a régi diadalok vártak rá. A Király-Színháznak ő volt a diadalmas primadonnája s azért lépett fel most is ottan elsősorban, de fellépett más operett-színházakban is. Ugyanekkor elhatározta, hogy sorra látogatja az utódállamok magyarságát is. Először Romániába jött el, Erdélyben játszott már Kolozsvárott, pünkösdi előtt fejezte be nagyváradai vendégszereplését s most indult Aradra, onnan pedig Temesvárra készül.

Ezt már maga beszélte azon a pacsirtaszerű, csicsergő hangon, amellyel a közönséget a színpadról szokta elbűvölni. Olyan, akár a színpadon. Azaz: a színpadon olyan, akár az életben. Egytörmán bájos, elragadó, isteni. Lon-

doni diadalairól szeretettel beszél s ez a szeretet az ottani közönségnek szól. Sorra eljátszotta Amerikában és Londonban azokat a szerepeket, melyekben Budapesten páratlan sikerei voltak.

De tanult sok új szerepet is, azonban majdnem mindig kizárólag magyar szerzők operettjeiben lépett fel, melyeket az angol színigazgatók az ő kedvéért siettek lefordíttatni angolra. Legnagyobb sikerét a Leányvásár operettben aratta, melynek fő női szerepét egymásután százötvenszer játszotta Londonban.

Milyen kurta volt ezuttal az ut Nagyvárad és Arad között. Vagy tán csak Petráss Sári csevegése kurtította meg. Ugy érez-

tem magam, mint mikor utoljára a Király-Színházban láttam: mikor vége volt az előadásnak, nem akartam elhinni, hogy két és fél óra telt el a megkezdés óta.

Búcsuzól mondja:

Üdvözlje nevemben előre a temesvári közönséget. Szerdán este már szentől-szembe fogok állani ezzel a közönséggel, melyről olyan sok szépet hallottam. Szerdán a Marinkát játszom, csütörtökön a Lengyelvér Helénáját. Sajnos, időm nem engedi meg, hogy többet játsszam.

Hordárok viszik ki tucatnyi bőröndjét a kocsiból s maga is kilibeg utánuk.

— Még egyszer üdvözlöm Temesvárt — mondja. — A viszontlátásra!
k. e.

Miercuri, la 3 Iunie 1925, la orele 9 seara
Szerdán, 1925 évi június hó 3-án, este 9 órakor

Debutul celebrei primadone PETRÁSS SÁRI vendégfelléptével

Marinca dănsătoarea — Marinka a tánczosnő.

Operetă în 3 acte de **Jacobson și Österreicher**. Traducere de Zsolt Harsányi. Muzică de Jean Gilbert. — Operette 3 felvonásban. Írták: **Jacobson és Österreicher**. Fordította Harsányi Zsolt. Zenéjét szerzte Jean Gilbert.

Ducele Ivan, herceg	Szücs László
Ambasador Webster, lord, nagykövet	Szabadkay
Fiice Daisy, leánya	Zilahy Irén
Secretar Cézár, a titkárja	Misoga L.
Dănsătoarea Marinca, a tánczosnő	Petráss Sári
Partener Andrey, a pártner	Mészáros B.
Şef de poliţie Boscart, rendőrfőnök	Darvas
Besanson, hercegnője	Erdélyiné
Pertinax, rendőrdíjnok	Ács Mihály

Petráss Sári, a híres magyar operettprimadonna, akit hosszú pályafutása alatt világhír és ragyogó dicsőség kísér, Temesvárott rövid vendéggjátéka alatt elsőnek a Marinka tánczosnő címűszerepében lép fel. A

pompás operett — mint ismeretes — két év előtt a pesti Operett-Színházban került először bemutatásra és azóta nálunk is sorozatos sikereket ért el.

A darab szövegét Jakobson és Oesterreicher, zenéjét Jean Gil-

bert írta. A két osztrák librettista minden tekintetben szellemes és ötletes munkát végzett és bebizonyították, hogy az ugynevezett sablonos bécsi mintára is lehet újat, eredetit produkálni. Egy fiatal herceg és egy előkelő családból való csodaszép táncosnő szerelmi regényét bogozza ki a cselekmény, amelynek

nemcsak szerelmi motívumai újak, hanem új az a szituáció is, amely az operett végcélját, a békés megoldást elősegíti. Rendkívül finom a miliő és végtelenül kedvesek a komikus figurák. Az operett zenéjének szerzője minden taktusban dallambőséget, invencziót árul el.

Joi, 4 Iunie 1925, orele 9 seara
Csütörtök, 1925. évi Junius hó 4-én, este 9 órakor

Debutul celebrei primadone PETRÁSS SÁRI vendégfelléptével

Sânge polonez — Lengyelvér

Opereta în 3 acte de Leo Stein, muzica de Oscar Neadbal. -- Leo Stein 3 felvonásos operettje, zenéjét szerezte: Neadbal Oszkár.

Pan Jan Zazemba nbirt.	Kassai K.
Helena, leánya	Petráss Sári
Baránszky Boleszláv gróf	Szücs László
Popiel Bronió, a barátja	Misoga László
Kvazinszkája Vanda, városi táncosnő	Zilahy Irén
Pavlovna Jadviga, anyja	Lisztainé
Mirszki } lengyel	Szabadkai
Gorszki } nemesek	Szabó Gyula
Velenszki } Boranszki	Soór Jenő
Szenovic } barátai	Ács Miska
Drigalszka, kisasszony	Bakó Eszti
Napolszka grófnő	Balogh Böske
Vlasztek, Baranszki inasa	Makrócz

A varsói bálon a vendégek közt mulat Baránszky Boleszláv lengyel nemes is, aki könnyelműsködött, eladósodott és most a tönk szélén van. A béli vendégek között van Zaremba gazdag földbirtokos és a leánya, Heléna is, akit apja férjhez szeretne adni Baránszkyhoz. A gróf azonban kijelenti, hogy inkább elvesz akármilyen parasztleányt, semhogy szabadságát pénzért eladja. Helena meglepi Boleszlávot Wanda táncosnő társaságában és amikor még azt is megtudja, hogy Boleszláv milyen fenhéjázó kijelentést tett, elhatározza, hogy elszegődik Boleszlávhoz paraszt gazdasszonynak, hogy őt ismeretlenül meghódítsa, de azért is, hogy pusztulásnak indult gazdaságát megmentse számára.

Heléna beáll Boleszláv házába és vezeti a könnyelmű ur háztartását. Za-

remba is eljön a kastélyba. Haragszik a makacs Boleszlávra, aki még mindig vonakodik a gazdag leányt elvenni. Mikor Boleszláv barátaival kártyázik, Zaremba, aki összevásárolta Boleszláv adósságait lefoglaltatja minden holmiját. Heléna azonban lassanként rendes és takarékos életre, sőt munkára is szoktatja a könnyelmű gróft és ügyes kacérkodásával azt is eléri, hogy Boleszláv komolyan beleszeret.

Aratóünnepetülnek Boleszláv felvirágoztatott gazdaságában és Boleszláv maga teszi Heléna fejére a kalászkoból font koronát. Wanda, a táncosnő, aki Helénában vetélytársnőjét látja, leleplezi a leányt Boleszláv előtt. De most már szereti Helénát, nem tud tőle elszakadni és így fogadása ellenére, feleségül veszi.

Vineri, 5 Iunie 1925, orele 9 seara
Péntek, 1925. évi június hó 5-én, este 9 órakor

Debutul celebrei primadone PETRÁSS SÁRI vendégfelleptével

Turte dulci — Mézeskalács.

Operetă în 3 acte. Muzica de A. Szirmai. Irta: Emőd Tamás, zenéjét: Szirmai Albert.
Rendező: Fekete M. Karnagy: Kovács M.

Regina Encella királyné F. Sugár T.
Butonul curtie Buhu, udvari bolond Misoga L.
Servitoare Crzsi, városi pesztonka Petráss Sári
Soldatul Jóska, bujdosó katona Szücs Laczi
Mama lui Iosif, Öreg Jóskáné, a szüléje Sárközy Bl.
Precupată Bábi, mézeskalácsos kofa Erdélyiné
Cismarul Pityi Pál, csizmadiamester Kassay
Maresalul Lébenláb, főhopmester Lisztai

Történik: az I. felvonás a nekeresdi vásáron, a II. felv. a nagy királyi Burgban, a III. felv. a királyi Burg előtti kapun

Ne vessünk . . .

Egy jól ismert temesvári bankigazgató a minap a bankból való távoztában át akart menni az utca másik oldalára, éppen abban a pillanatban, amikor egy autó robogott el arra. Ha egy fiatalember el nem kapja, menthetetlenül az autó alá kerül. Hálásan meg is kérdezte a fiatalembertől:

— Kicsoda maga?
— X. Y. banktisztviselő vagyok.
— Brávó, barátom, van-e valami kívánsága?
— Volna kérem.
— Na csak ki vele, teljesítve lesz.
— Nagyon kérem — szólít félénken a tisztviselő — ne tessék megmondani a bankban, hogy megmen tettem az igazgató életét, mert akkor engem a kollegáim agyonütnek.

*

Iparos külsejű fiatalember jelentkezik, hogy színész akar lenni, próbát akar énekelni. A karmester próbát énekellet vele és kétségbeesetten konstatálja, hogy a tenoristajelöltnek nincs hangja. Próba után megkérdezi:

— Mi az ön foglalkozása?

— Asztalos vagyok.
— És miért akar színész lenni?
— Ellenállhatatlan vágyat érzek a deszkák iránt
— Hát akkor nagyszerű! Maradjon asztalos! — kiált fel boldogan a karmester.

*

A színész a kávéházban kártyázik és veszít. Egyszerre odajön a pincér:
— Művész ur, keresik.
— Mit akar?
— Mészassék azonnal haza menni, a felesége öngyásága keresi.
— Mondja meg neki, hogy éppen most mentem el. Ha nagyon siet, még utólér.

*

A bíróság előtt megkérdezik a vádlottat:

— Volt már büntetve?
— Egyszer. Tavaly a Központi fürdőben elloptam egy kabátot. Ezért kaptam három hónapot.
— És azóta?
— Azóta — nem voltam fürdőben.

*